

Subject: Ayagima ne oldu?

> Date: Sun, 13 Oct 2013 17:54:44 +0000

Kardeşinizin düğününden iki gün önce başınıza gelebilecek en korkunç 5 şeyi sıralayın desem, aklınıza neler gelirdi? Benimkini söyleyeyim, bekarlığa veda partisi sonrası karşıdan karşıya geçmek için ışıkta beklerken, yağmurdan dolayı arkayı göremediğini söyleyen bir taksi hızla geri gelip kaldırırma çıktı ve ayağımı ezdi. Listenizde var mı? Olmasa da ilk beşe girer kesinlikle.

Dışardan görenler taksinin camına yapıştığımı ve adam laf attığı için dalacağımı sandıklarını söylediler, çığılık dahi atmamışım, rivayet bu.

Ama benim iç dünyamda o an donmuş bir sahnedir, bir anda korkunç bir acının beynime sıçrayıp kafamı patlattığını sandığım, aman bağırma gece mahvolmasın deyip dilimi ısırduğım ve ayakta kalıp bayılmamak için taksiye tutduğum bir an. Sonrasındaysa 2 gün sonraki düğüne gölge düşmesin diye "Hiçbir şey olmadı, bu an yaşanmadı, ona göre konuyla kendini" dedim kendime.

Ama ben tüm acımı saklasam da, daha Taksimden eve geldiğimde ayağım şişti ve çoktan kan oturmuştu. Herkes hastaneye gidelim derken, ben mesleğim olan Diş Hekimliği'nin arkasına sığınarak kendimi muayene etmiş ve kırık yok, hiçbir şey olmadı diye sayıklıyordum. Kırık yoktu doğru, ama çayır çayır yanan, zonklayan ve moraran bir ayağım vardı ve koyduğum buz daha 10 dakika olmadan eriyip gidiyordu. Şans eseri olarak kendimi kaybedip sızdım ve sabaha kadar uyudum.

Cumartesi sabahı uyandığimde düğün için yapmam gereken birçok iş ve deseni araba lastiğine göre form alarak şişmiş, hiçbir parmağını oynatmadığım, tamamına kan oturmuş ve bir kısmı morarmış, tabanı patlamak üzere olan ve üstüne basamadığım bir sağ ayağım vardı.

Herkes gördüğünde bir korku nidası atarken benim tek söylediğim, "Altın sarısı ve düz bir parmak arası ayakkabı almalıyım, yarın topuklu giymem zor olacak" oldu ve attım kendimi dışarı, zıplayarak da olsa işleri halletmeye.

Beşiktaş'ta yaptığım birkaç alışveriş ve normal numarama ayağım sığmadığı için 2 numara büyük aldığım ayakkabıdan sonra, biraz dinlenmek için yakın bir arkadaşımın yanına uğradım.

Ayağımı gördüğünde verdiği tepki çok ilginçti. Bana yaralara iyi gelen bir spreyi anlatıyordu, hikaye bu ya, sprey iyonize edilmiş suydü, üst deride gözenekleri açarak süratle alt deriye ulaşarak oradaki kan dolaşımını arttırmak suretiyle bozulmuş dokuların hızla onarılmasını ve iyileşmesini sağlıyordu. Hem de birkaç gün içinde, muazzam bir hızla ve benden spreyi ayağıma sıkmak için izin istedi.

"Neden olmasın ki?" dedim ve sıkıldığında tek hissettiğim çayır, çayır yanan ayağımın serinlediğiydi ve sonrasında bir yandan sohbet edip, bir yandan çayımı içerken ağrılarımı unuttum gitti. Yarım saat sonra dükkandan çıkarken çantamda bu sprey vardı ve kullanacağıma dair söz vermiştim arkadaşşıma.

Gün içinde tekrar sprey kullanmak gelmedi aklıma ama zonklamam azalmış olmalı ki ayağım çok da umurumda olmadı. Gece yatarken birşey almak için çantamı karıştırırken dur bir sıkayım dedim, hala aynı şeyi düşünüyordum, "Neden olmasın?"

Sıkamak için ayağıma doğru eğildiğimde farkettim ki şişlik azalmıştı, en azından tır lastiğinden otobüs lastiğine dönmüştü ayağım ve tüm kan oturmuş ve morarmış yerler, bir sonraki iyileşme safhasına geçmiş, morluklar daha açık bir renk almıştı.

Daha bir azimle sıktım spreyi, her noktasına, tırnaklarımın arasına varana kadar. Beni ilk şok eden şey kedimin tepkisi oldu, ayak ucumda uyuyan hayvan -ki kediler normalde spreyden korkar- sanki harika bir ava koşar gibi ayağıma yaklaştı ve boylu boyunca uzanıp yattı ayağımın yanına. Çok lezzetli birşey gibi ayağıma sarılmış bir biçimde spreyden çıkan sıvıyı kokluyor ve damlaları yalıyordu. Onu bu sıvıya çeken şeyi anlayabilmek için ayağımdaki sıvıyı izlerken farkettim ki, sanki ayağım bir süngermiş gibi kayboluyordu tüm sıvı. Hepsı biter bitmez yeniden sıktım ve kafamda bir sürü soru ve ertesi güne dair kaygıyla yattım ve uyudum.

Pazar sabahı annemin seslenişiyle can havliyle zıpladım yataktan,hızla banyoya girip duş aldım ve kuaföre gitmek için çoraplarımı giyerken gördüm tamamen aklımdan çıkmış ve hiçbir zorluk yaşamadan sınırsız kullanabildiğim ayağımı.

Morluk geçmiş,şişlik inmişti, parmaklarımı hareket ettirebiliyor ve üstüne basabiliyordum. Öyle bir çığlık attım ki,herkes başıma üşüştüğünde annemin yorumu "Ayağın ezilince vereceğin tepkiyi,iyileşince verdin." demek oldu. Bu hepimiz için bir mucizeydi,hem de her anı gözümüzün önünde şahitliğimle gelişen.

O gün bütün günü topuklu ayakkabılarımın üstünde yürüyerek hatta koşturarak,dans edip zıplayarak, araba kullanarak,kısacası kardeşimin düğününün tadına vararak geçirdim.

O gece arkadaşşıma ve o spreye minnettardım.

Adı, AyDo Water olan bu sıvı o kadar ilgimi çekmişti ki,tüm yorgunluğuma rağmen bilgisayarımı alıp inceledim internette. Google'a AyDo yazdığımda çıkan "Ayhan Doyuk" ismi ise ayrı bir şoktu benim için. Bu işin mucidi bir Türk'tu ve nasıl olmuştu da hiç duymamıştım.

Şok edici bilgiler hiç bitmedi o gece; Çok özel yöntemlerle elde edilen bu ürün bir çok forma dönüştürülerek hem dokularımıza ve hem de doğaya faydalı bir hale getirilmişti ve bu özel sıvı kirli su, radyasyonlu toprak da dahil birçok sorunu yok ediyor,hatta ağaca sıktığınızda alev almasını dahi engelleyebiliyordu. Videolarını izleyerek gördüğüm şeyler inanılmazdı.

Lutfen kendiniz için,etrafınızdaki tüm canlılar ve doğa için,hayatınızın her alanında kullanabileceğiniz bu sıvıyı bir kez deneyin yaşamınızda. Sadece bir defa deneyin ve yaşamınızda kendinize yaşatacağınız en büyük mucizeye ve hediyeye hazır olun. Tek sorunuz bu ürünleri bulabilmek olacaktır.

Eger yaşam çok zor geliyorsa size de,bu sıvının kattığı avantajlarla hafifleyeceğiniz aşikar.

Sizlere tüm bunları anlatırken yaşadığım en büyük pişmanlıksa,en başta ciddiye almadığım için bu süreci fotoğraflamamış olmam.

Lutfen siz,bu sıvıyla yaşayacağınız mucizeleri belgeleyin ve varlığını herkese yayararak bir sürü insana faydalı olmanın keyfini çıkartın.

Sevgiyle:)))

13.ekim.2013